

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۰۶ اگست ۲۰۲۳

یونس نگاه

تحریم گزینشی مقامات طالب مؤثر نخواهد بود

برخورد غرب با مسأله طالب پر از ابهام و غیرصادقانه است. این ابهام حاصل تناقض میان موضع سازشکارانه علیه طالبان و ارزش‌هایی است که دولت‌ها و نهادهای غربی بر آن‌ها استوار بوده و اصولاً باید آن‌ها را در سیاست‌های داخلی و خارجی خود رعایت کنند. دموکراسی، حقوق بشر، آزادی بیان و حق تعلیم و کار برای هر فرد بدون توجه به جنسیت، مقام و نژادش از اصول بنیادی قوانین اساسی و منشورهای بین‌المللی‌اند که کشورهای غربی، از جمله اتحادیه اروپا خود را متعهد به تطبیق آن‌ها می‌خوانند. طالبان همه این حقوق اساسی را در افغانستان زیر پا کرده و ملتی را به بهانه شریعت و فرمان‌های امارتی به گروگان گرفته‌اند. آنان به سخن آنالنا بریوک، وزیر خارجه المان «وحشت‌ناک‌ترین جنایات حقوق بشری» را در افغانستان مرتکب شده‌اند.

اما این جنایت‌کاران تا رسیدن به این مقام که بتوانند مکتب را به روی دختران ببندند، شادی را حرام شمرده و آلات موسیقی را در مراسم رسمی آتش بزنند، آزادی‌های مدنی را تکفیر کنند و قوانین را لغو نمایند، از یک پروسه شست‌وشو و جنایت‌دائی عبور کردند. طی آن پروسه که از سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ با روابط و مذاکرات پنهانی شروع شده بود و با ایجاد دفتر طالبان در دوحه و عاقبت امضای موافقت‌نامه تسلیمی افغانستان به طالبان ادامه یافت، مقامات اروپائی سهم برجسته داشتند.

برخی دیپلمات‌های اروپائی در کمک به آغاز آن پروسه «پیش‌گام» بودند و پسان‌ها به آن می‌بایند. از زمان تسلیمی قدرت به طالبان در اگست ۲۰۲۱ تا کنون با وجود تأکید و پافشاری طالبان بر سیاست‌های بنیادگرایانه و ضد بشری، از نهادهای بین‌المللی و پایتخت‌های اروپائی به جای پیام روشن تقبیح طالبان و اعلام این‌که چنین گروه عقب‌مانده، تروریست و به گفته وزیر خارجه المان «جنایت‌کار» مستحق رهبری ملتی نیست و جامعه جهانی نباید برای تقویت این دستگاه و رسمیت‌بخشی آن تلاش ورزد، سخنان متناقض و غیرصادقانه شنیده می‌شود.

تبلیغ تغییر طالبان که در جریان مذاکرات دوحه اوج گرفته بود، هنوز بر سر زبان دیپلمات‌ها و رسانه‌های غربی است. چند روز قبل از اعلام تحریم‌های اتحادیه اروپا، یک نماینده پارلمان انگلیس از پیشرفت‌های طالبان تمجید کرد و دوباره سخنش را پس گرفت. سازمان ملل متحد نیز میان تشویق و تمجید طالبان و انتقاد از آن گروه، در نوسان است.

یکی از تکتیک‌های خطای نهادها و کشورهای به‌ظاهر منتقد طالبان، برجسته‌سازی نقش افراد در جنایات ضد بشری جاری در کشور ماست. سراج‌الدین حقانی، تروریست جایزه‌دار مشهوری را که اکنون در کشتن و بستن منتقدان، سربازان و کارکنان دولت جمهوری نقش اصلی دارد، ظاهراً به خاطر تمایلی که به مذاکره و همکاری با غرب نشان می‌دهد، از لیست کسانی که آماج انتقاد و تحریم غرب‌باند، بیرون کشیده‌اند و در عوض ملا هبت‌الله را مانع «تغییر طالبان» معرفی می‌کنند و بدتر از آن تعدادی از وزیران و مسئولان درجه چندم طالب را عاملان اصلی تبعیض، ستم و محدودیت‌های جنایت‌کارانه اعلام می‌نمایند.

اتحادیه اروپا به جای کل دستگاه طالبان، عبدالحکیم حقانی، رئیس طالبان برای استرهمحکمه، عبدالحکیم شرعی، سرپرست وزارت عدلیه و حبیب‌الله آغا، وزیر معارف آن گروه را عاملان اصلی اعمال محدودیت و ستم بر زنان خوانده و تحریم کرده است.

طالبان در واکنش، آن تحریم‌ها را بی‌فایده (غیرمؤثر) خوانده‌اند. برآستی اگر دستگاه امارت طالب، به شمول وزارت‌های سرکوب‌گر داخله و دفاع و ریاست استخبارات آن گروه، شورای علمایش و دستگاه‌هایی که مشغول تمویل این وزارت‌خانه‌هایند هدف قرار نگیرند، تحریم چند فرد جز اعلام نمادین همدلی با زنان افغان و یا مقاصد تبلیغات در درون آن اتحادیه چه اثری خواهد داشت؟ جهان، به‌خصوص امریکا و برخی از اعضای اتحادیه اروپا، به دلیل نقش مستقیمی که در خلق وضعیت کنونی در افغانستان بازی کرده‌اند، شرمساری تاریخی خود را نمی‌توانند با اقدامات نمادین بپوشانند. مردم افغانستان عمیقاً شک دارند که بدون مذاکرات، توافق‌ها و پول امریکا و اتحادیه اروپا گروه طالب می‌توانست به قدرت برگردد و مرتکب این جنایت ضد بشری شود.